

חומת האש של פוסקי הדור

המערכה על טהרת ההיכל בפסקי ההלכה ובעומק תורת הסוד של מאורי דורנו זצוק"ל

הופעתם של המכשירים הסלולריים, ובפרט הטלפונים החכמים ("הסמארטפונים"), העמידה את דורנו בפני ניסיון רוחני חסר תקדים. בתורת הקבלה מבואר כי בעקבתא דמשיחא תתגבר קליפת "כוח המדמה" ותנסה לחדור אל תוך קודש הקודשים כדי לטמא את המחשבה ולהשבית את קול התורה והתפילה. מול סכנה זו, התאחדו כל גדולי הדור ופוסקי ההלכה מכל החוגים והעדות – ספרדים, ליטאים וחסידים כאחד – בקיר כפול ומבוצר של פסקי הלכה, תקנות וקריאות קודש, האוסרים בתכלית האיסור כל שימוש או הפעלה של מכשירים אלו בבתי הכנסת ובבתי המדרש.

א. מרן הראשון לציון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל: פגם "כוונת הלב", חורבן חזרת הש"ץ ו"גזל הרבים"

- עוון "גזל הרבים" שאין לו תקנה קלה:** מרן זצוק"ל פסק כי צלצול של טלפון במהלך התפילה, חזרת הש"ץ או קריאת התורה, אינו רק פגיעה אישית של האדם בבוראו, אלא **"גזל הרבים"** החמור שבעתיים (בבא קמא צד ע"ב). האדם המסיח את דעתם של עשרות או מאות מתפללים מכוונתם וקוטע את תפילתם, כיצד יוכל להשיב להם את האור הרוחני שנגזל מהם לנצח?!
- סוד "חזרת הש"ץ" על פי הקבלה:** על פי תורת האר"י הקדוש (ב"שער הכוונות"), בחזרת הש"ץ מתאחדות כל נשמות הציבור ל"פרצוף" רוחני אחד שלם בעולם ה**אצילות**, וכל עניית "אמן" ממשיכה מוחין עליונים לקומת השכינה. צלצול טלפון בחזרת הש"ץ מחריב את הבניין הקולקטיבי של הציבור כולו, ועליו חלים דברי ה"שולחן ערוך" (סימן קכ"ד סעיף ז') ש"**חטאו גדול מנשוא"**.

ב. מרן הרב יוסף שלום אלישיב ומרן הרב חיים קנייבסקי זצוק"ל: סוד "צלם בהיכל" וגירוש השכינה

"המכניס מכשיר זה לבית המדרש ולבית הקנסת, הרי הוא כמַעֲמִיד 'צֶלֶם בְּהִיכָל'!"

- שורש ה"צלם" בתלמוד ובקבלה:** בגמרא (תענית כח ע"ב; סנהדרין קג ע"ב) מבואר כי החטא הנורא של מנשה מלך יהודה שהביא לחורבן הבית היה העמדת פסל ("צלם") בתוך ההיכל. בתורת הסוד, מול "צלם אלוהים" הקדוש, ישנו **"צלם של הסטרא אחרא"** – כלי שמאגד בתוכו את זוהמת העולם: תכני פריצות, לשון הרע, ליצנות וחדשות הבל.
- סילוק השכינה מבית המדרש:** השכינה הקדושה אינה שורה במקום שיש בו שמץ של פריצות או ליצנות, ככתוב (דברים כג, טו): **"וְלֹא יֵרָאֶה כָּךְ עֲצֻנֹת דָּבָר וְשֵׁב מַעֲהָרִיד"**. פתיחת מכשיר המסמל את תרבות הרחוב בתוך היכל התורה היא חילול הקודש של ממש, המגרש את השכינה ממקום משכנה.

ג. מרן הרב אהרן יהודה לייב שטיינמן זצוק"ל וראשי הישיבות: קריעת מסך ה"עמל" ופיצול ה"מוחין"

- סוד "עמל התורה" ושבירת הקליפות:** בזוהר הקדוש ובספר **"נפש החיים"** (שער ד') מבואר כי אור התורה מתגלה בנשמה ומשבר את הקליפות אך ורק מתוך יגיעה, ריכוז עילאי ושקיעות מוחלטת בסוגיה.
- פגם ה"תודעה המפוצלת" ("לֵב וְלֵב"):** רטט של מכשיר, צפצוף התראה, או אפילו הידיעה שהמכשיר זמין בכיס, יוצרים "תודעה מפוצלת" (בחינת **"קֶלֶב וְלֵב יִדְבְּרוּ"**). בלשון המקובלים, הדבר גורם לפירוד בין כוח ה"חכמה" לכוח ה"בינה", מפיל את הלומד ל"מוחין דקטנות", ומשמיד את היכולת לעמול בתורה במנוחת הנפש.

ד. תקנות הקהילות ואזהרות מועצות גדולי וחכמי התורה

המצב בהיכל הקודש	הפסק ההלכתי והתקנה הקהילתית	המשמעות הפנימית והתיקון על פי הקבלה
כניסה להיכל התפילה והמדרש	איסור גורף להכניס מכשיר דולק או להוציאו בשעת התפילה והלימוד.	שמירת "שער השמיים" נקי מכל תערובת של "מילי דעלמא" ו"קליפת נוגה".
צלצול מכשיר בשוגג בתפילה	חייב בקנס לצדקה או קבלת תענית לכפרה על ביזוי כבוד שמיים וגזל הציבור.	"שוגג קרוב למזיד" – תיקון פגם "חילול השם" על ידי פדיון ממון והכנעת הגוף בתענית (כדברי ה"כף החיים" סי' קנ"א).
דיבור או עיסוק במכשיר בהיכל	הוצאת האדם מחוץ לבית הכנסת כדי שלא יחטיא את הרבים בביזוי המקום.	ביעור ה"פירודא" והסרת המקטרג החיצוני כדי להשיב את השראת השכינה לציבור (שו"ע או"ח סי' קכ"ד וקנ"א).

ברגע שאנו מניחים את רגלינו על מפתן בית הכנסת ובית המדרש, חובה קדושה עלינו לכבות לחלוטין את מכשירי הקשר של העולם הזה, ולהדליק את הקשר הישיר והטהור עם אבינו שבשמיים.